

den Udtalelse, der stete med Hensyn til Fyrenes Tænding, vilde være tilstræffelig for at bevæge den ærede Marineminister til at gaae ind paa en anden Bessjendtgjørelsesmaade; det havde det Haab, at al videre Debat derved skulde være endt. Det var for os en noget ubehagelig Gjenstand at berøre, da det ærede Thing vil erindre, at det nærmest blev forandret ved, at der var udlagt et nyt Fyrskib paa den saakaldte Kobbergrund i Kattegattet, hvorefter Bessjendtgjørelsen først meget seent kom. Vedkommende tilhænde, det vil sige, der var tidligere en Bessjendtgjørelse, som stod i Wiserne den 16de August om, at et saadant Fyrskib vilde blive udlagt i September Maaned, og der blev under 26de Septbr. udstedt en Bessjendtgjørelse fra Marineministeriet, som sagde, at dette Fyr første Gang var tændt Natten mellem den 24de og 25de Septbr. Bessjendtgjørelsen af 26de Septbr. blev imidlertid ikke meddeelt vedkommende Klareringshuse i Helsingør for den 12te October, og, naar man vil erindre den særegne Bessjaffenhed, dette Farvand har, saa vil det være klart for de ærede Medlemmer, at, naar et Skib passer Sundet, efterat det har været iland og betalt sin Sundtold, og ikke faaer nogen Kundskab om, at der er udlagt et nyt Fyrskib i Kattegattet, kan der skee Ulykker, ligesom der ogsaa er skeet Ulykker, som kunde have været undgaaede. Det er ikke een, men mange Erklæringer, der i den Anledning have bevæget Finantsudvalget til at begjære denne Forandring. Der er maasske intet Sted i Verden, hvor Skipperne gaae iland i et saadant Sund, for at passere et Farvand, der kan lignedes ved Kattegattet, og der kunde faae Underretning om enhver Forandring, der maatte være foregaaet i Farvandet. Det synes os altsaa ligesaa klart, som det synes, at den ærede Minister er af en modsat Mening, at enhver Skipper, som søndenfra passerer Kattegattet ud, burde have hørt Underretning om, at det og det Fyr var tændt den og den Nat. Den ærede Minister har noget forandret sine Anskuelser med Hensyn til Fyrene i det Hele, idet han nu er gaaet fra den Grund, hvorpaa han støttede sin Mening ved Finantslovens anden Behandling, og han er iasten gaaet over til

at ville overtøye os om Rigtigheden af sine Anskuelser, alene ved den Grund, at man først maa vide, at Skibet ligger paa Stationen, forinden man bessjendtgjør, at det er tændt. Denne Grund alene skulde være tilstræffelig for ham til ikke at gaae ind paa vort Forslag, det skulde være uforvarsligt at gjøre det; man kunde ikke lægge et saadant Skib paa alfar Vej, uden at det maa vise sit Fyr. Det er allerede tidligere blevet omtalt, saa det skulde synes unødvendigt at gjentage det, at, naar man har en Dampbaad, som bringer Fyrskibet til Stedet, saa kan man gjøre sikker Regning paa, forsaavidt man i det Hele taget kan gjøre Regning paa menneskelige Ting, at saa vil Skibet komme tilstede, og vil vise sit Fyr i den Nat, som man bestemmer, og det forekommer mig heller ikke, at man ganske kan kalde det en alfar Vej; thi det er jo en Grund, ved hvilken man henlægger Fyrskibet, for at varssøe Folk ikke at komme paa Grund. Jeg forstaaer den ærede Minister, at der er Vand nok, hvor Skibet ligger; men de Søfarende søge ikke saa nær. (Marineministeren: Jo, jeg beder om Forlæbelse, de søge netop saa nær). Ved Sagens Behandling forrige Gang var den ærede Ministers Hovedindvending den, at det var et Princip, som ikke kunde forandres, det var en rodfæstet Skik og Brug i alle Lande. Udvalget anseer denne Sag for at være af særdeles stor Vigtighed, og jeg vil derfor bede den ærede Formand om Tilladelse til at oplæse, hvad jeg finder nødvendigt for at kunne stille Sagen i det rette Lys, ligesom jeg ogsaa vil tillade mig at udbede mig det ærede Things Dymærksomhed, for at vi kunne faae Sagen stillet saaledes, at den derved muligviis kunde være afgjort. Den ærede Minister endte forrige Gang sit Foredrag med at sige: „Det er naturligviis en Pligt at bessjendtgjøre det umiddelbart, saasnart man veed, at Fyret er tændt; men det er et Princip, at man først skal vide, at Fyret er tændt, førend man bessjendtgjør det.“ Der synes at have indsnæget sig den Tro, og jeg har hørt flere dele den, at den ærede Marineminister ikke betragter Landfyr paa samme Maade som Søfyr; men den ærede Minister har dengang aldeles be-